

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 aprilie 2021

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

judecători

mun. Chișinău

TOMA Nadejda

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020 declarat de avocatul Beruciașvili Andrei, în numele inculpatului

Pruteanu Valeriu XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.09.2019 – 10.01.2020;

Instanța de apel: 24.01.2020 – 03.11.2020;

Instanța de recurs: 01.02.2021– 26.04.2021.

Asupra recursului ordinar, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 10 ianuarie 2020 Pruteanu Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3), și art. 151 alin. (4) Cod penal, și condamnat:

-în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la închisoare pe un termen de 6 ani;

-în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la închisoare pe un termen de 14 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost numită pedeapsa definitivă închisoare pe un termen de 16 ani, în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Țurcan Mihail a prejudiciului moral în sumă de 400 000 lei precum și încasarea, din contul inculpatului în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare – 46524 lei.

2. În fapt, prima instanță a constatat că Pruteanu Valeriu la 27.01.2018, în jurul orelor 22:40, aflându-se în mun. Chișinău, str. Andrei Doga 24, acționând cu intenție, încălcând grosolan ordinea publică, s-a apropiat de Țurcan Igor, după care exprimând o lipsă vădită de respect față de societate, fiind în loc public, fără careva motive întemeiate i-a aplicat ultimului mai multe lovituri în regiunea capului cu o bârnă din lemn, de la care acesta a căzut jos și a pierdut cunoștința, ulterior fiind internat în Spitalul de Urgență cu leziuni corporale grave. Imediat după ce l-a agresat fizic pe Țurcan Igor, Pruteanu Valeriu cu bâta din lemn pe care o avea în

mână i-a aplicat lui Lungu Denis trei lovituri pe spate de la care acesta a căzut jos. În continuare, ridicându-se de la pământ, Lungu Denis a alergat până la automobil și s-a încuiat în acesta, după care a plecat de la fața locului pentru a avea posibilitate să telefoneze la poliție și salvare. Ca urmare a acțiunilor infracționale ale lui Pruteanu Valeriu, lui Lungu Denis i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de contuzia țesuturilor moi ale capului, feței, toracelui, iar lui Țurcan Igor leziuni corporale grave de la care acesta ulterior a decedat în spital.

Tot Pruteanu Valeriu la 27.01.2018, în jurul orei 22:40, aflându-se în mun. Chișinău, str. Andrei Doga 24, în timp ce a comis un act de huliganism, acționând cu intenție, urmărind scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății, i-a aplicat lui Țurcan Igor mai multe lovituri în regiunea capului cu o bârnă din lemn, de la care ultimul a căzut jos și a pierdut cunoștința, ulterior fiind internat în Spitalul de Urgență. În rezultatul acțiunilor intenționate ale lui Pruteanu Valeriu, victimei Țurcan Igor i-au fost cauzate leziuni corporale grave sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, cu otoragie pe dreapta, hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractură înfundat-cominutivă a bolții și bazei craniului, lezarea durei mater, revărsate sanguine subarahnoidale și intraparenchimotoas, de la care acesta a decedat la 04.02.2018.

În drept, prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra a două persoane, cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale și sănătății și în baza art. 151 alin. (4) Cod penal – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, acțiuni care au provocat decesul victimei.*

3. Nefiind de acord cu sentința apel au declarat avocatul Beruciașvili Andrei, în numele inculpatului, și inculpatul.

3.1. Avocatul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Pruteanu Valeriu.

În motivarea apelului avocatul a invocat că prima instanță a încălcat dreptul la apărare prin respingerea cereri de audiere a expertului Bulgaru Ivan și de numire a expertizei psihiatrico-psihologice complexă în comisie în privința inculpatului, acțiuni necesare justei calificări a faptelor infracționale incriminate.

În acest sens s-a indicat că prin raportul de expertiză judiciară nr. 201803D0060 din 29 august 2018 nu s-a concluzionat că leziunile corporale cauzate victimei au fost incompatibile cu viața, prin urmare, el putea fi salvat, dacă i se acorda la timp ajutor medical calificat, or cum rezultă din declarațiile succesului victimei, ambulanța a venit cu mare întârziere și fără aparatura necesară.

Totodată, raportul de expertiză judiciară nr. 201936S0080 din 01 august 2019 a fost efectuat în lipsa materialelor parvenite de la autoritățile germane, potrivit cărora Pruteanu Valeriu s-a tratat în staționar în legătură cu diagnosticarea cu tulburări afective. De asemenea, atât inculpatul cât și martorul Coguteac Anatol au indicat că în timpul și după săvârșirea faptelor incriminate primul avea un comportament inadecvat, lacune în memorie, fiind dezorientat.

Astfel, acuzarea nu a analizat acțiunile medicilor în cadrul acordării asistenței medicale urgente, iar prima instanță nu a dat apreciere actelor medicale parvenite de la autoritățile germane.

Un alt temei de casare a sentinței rezultă din faptul că Pruteanu Valeriu a fost supus dublei condamnări, prima instanță ignorând practica judiciară constantă conform căreia violența aplicată în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, impune calificarea în baza art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional, fiind inadmisibilă calificarea în baza art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 287 Cod penal.

Mai mult ca atât, deși, în învinuire se menționează că leziunile au fost cauzate cu o bătă din lemn, nici la urmărirea penală și nici în prima instanță nu a fost stabilit faptul ce fel de bătă a fost, de unde a apărut, cine a adus-o și unde a dispărut de la fața locului.

3.2. Inculpatul prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe capătul de acuzare adus în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și de recalificare a acțiunilor de la art. 151 alin. (4) Cod penal la art. 146 Cod penal cât și respingerea acțiunii civile înaintate de succesul victimei și a cerinței acuzării de încasare a cheltuielilor judiciare.

Apelantul a indicat argumente identice cu ale apărătorului și suplimentar a indicat că, la urmărirea penală a fost supus relelor tratamente de către procurorul Bazatin Ion, fiind agresat psihologic și moral și propunându-i-se recunoașterea vinei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020 au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului.

4.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a statuat că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatului Pruteanu Valeriu a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare prin declarațiile succesului victimei Țurcan Mihail, părții vătămate Lungu Denis, martorilor Coguteac Anatolie, Munteanu Ivan, Popelnic Nicolae, Gatman Vladimir, Bulgaru Oleg cât și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.01.2018, înștiințarea 903 din 28.01.2019; raportul de expertiză judiciară nr. 201802P0347, din 29.01.2018, raportul de expertiză judiciară nr. 201803D0060, din 29.08.2018, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 03.05.2018, procesul-verbal de confruntare din 03.05.2018, raportul de expertiză judiciară nr. 201936S0080 din 01.08.2019.

Argumentul apărării referitor la dubla condamnare nu și-a găsit confirmare, or, potrivit jurisprudenței naționale constante, omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea făcându-se în temeiul art. 145, 151 sau 152 Cod penal.

La caz, fapta infracțională de huliganism s-a realizat prin încălcarea ordinii publice și aplicarea violenței fizice nu doar în privința victimei Țurcan Igor, dar și nemijlocit asupra părții vătămate Lungu Denis. Astfel, s-a constatat că inculpatul a

fost persoana care a organizat întâlnirea cu Țurcan Igor și tot el este inițiatorul aplicării multiplelor lovituri, inclusiv cu bătă din lemn, victimei și părții vătămate, iar atunci când ultimul a reușit să fugă, Pruteanu Valeriu l-a urmărit pentru a-și duce intenția până la capăt. Atât partea vătămată cât și martorul Coguteac Anatolie au declarat că inculpatul era conștient în acțiunile sale și că a fost somat să se oprească.

Totodată, afirmația apărării că inculpatul ar suferi de careva maladie psihică a fost respinsă deoarece conform raportului de expertiză judiciară nr. 201936S0080 din 01.08.2019 s-a stabilit că atât la momentul săvârșirii infracțiunilor cât și în prezent, Pruteanu Valeriu avea/are capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și le-a putut/le poate dirija, acționând cu discernământ. În cazul în care Pruteanu Valeriu va fi condamnat la o pedeapsă privativă de libertate, i se recomandă supravegherea psihiatrului din penitenciar și nu necesită internarea la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică.

Drept neîntemeiate au fost apreciate și afirmațiile apărării potrivit cărora viața victimei ar fi putut fi salvată în cazul în care ultimul primea la timp asistență medicală calificată, or, conform materialelor cauzei penale s-a atestat că instituțiile abilitate cu funcții de acordare a asistenței medicale urgente au acționat imediat după ce au fost solicitate. În cazul în care se constatau careva abateri în acțiunile medicilor care au venit la fața locului, aceste împrejurări puteau fi constatate de către expertul medico-legist. Pe faptul neacordării asistenței medicale la timp cât și alte circumstanțe de acest gen, nu a fost depusă vreo plângere către organele de ocrotire a normelor de drept, lipsind necesitatea investigării pretinselor fapte.

În continuare, instanța de apel a conchis că prima instanță a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, art. 7, art. 61, art. 75 – art. 77 Cod penal, individualizarea pedepsei fiind argumentată.

De asemenea, soluția primei instanțe la capitolul încasării cheltuielilor judiciare în cuantum de 46 524 de lei este una întemeiată. La acest capitol, instanța de apel a reținut că, inculpatul, fiind conștient de fapta infracțională comisă la 28.01.2018, în aceeași zi a părăsit teritoriul RM, plecând în Germania, unde a fost reținut la 14.02.2019 și extrădat autorităților din RM, astfel corect s-a constatat că, cheltuielile date urmează a fi puse în sarcina nemijlocită a inculpatului, care a cunoscut cu certitudine că faptele sale vor duce inevitabil la urmărirea penală, și în cele din urmă obligativitatea prezentării acestuia, și deferirii organelor de drept, și instanțelor judecătorești.

La fel, s-a notat și că fapta infracțională comisă de către Pruteanu Valeriu a atras efectuarea acțiunilor de urmărire penală și nemijlocit a expertizei medico-legale, cât și psihiatrice în comisie, acestea impunându-se de necesitatea stabilirii tuturor împrejurărilor cauzei, atât sub aspectul faptei infracționale comise, cât și nemijlocit sub aspectul stabilirii motivelor survenirii decesului victimei, dar și a stării inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și ulterior acesteia.

Instanța de apel a considerat justificată și concluzia privind dispunerea încasării doar a prejudiciului moral în cuantum de 400 000 lei în beneficiul succesorului victimei, deoarece Țurcan Mihail nu a prezentat careva acte/chitanțe, bonuri de plată, sau ordine de plată, ce ar confirma cuantumul prejudiciului material.

5. Împotriva deciziei, recurs ordinar declară avocatul Beruciașvili Andrei, în numele inculpatului.

Recurentul indică că, judecând cauza, instanța de apel a admis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit căreia *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că se impune soluția de dispunere a rejudecării cauzei de către instanța de apel, or erorile de drept nu pot fi corectate în procedura de recurs.*

În susținerea celor invocate, se motivează că sentința fost atacată cu apel atât de către apărător cât și nemijlocit de către inculpat, iar din conținutul deciziei recurate se constată că instanța de apel nu s-a expus asupra apelului inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a omis să se expună asupra argumentului referitor la comiterea infracțiunii în stare de afect și nu i-a asigurat lui Pruteanu Valeriu posibilitatea de a prezenta probe în susținerea poziției sale (numirea unei expertize psihiatrico-psihologică complexă în comisie a inculpatului).

Mai mult ca atât, în cazul în care instanța de apel a considerat că fapta de huliganism a fost comisă în privința părții vătămate, urma a exclude mențiunea referitoare la comiterea huliganismului și în privința victimei.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință depune procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat, instanța de apel adoptând o soluție în conformitate cu prevederile legale.

7. Colegiul Penal lărgit constată că recursul ordinar este depus în termen, or pronunțarea integrală a deciziei a avut loc la 17 decembrie 2020, iar recursul datează cu 15 ianuarie 2021.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit (în continuare Colegiul) concluzionează că acesta urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată (art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală).

Din raportarea jurisprudenței naționale la cea a CtEDO rezultă că în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile ce urmează să le soluționeze instanța de apel, hotărârea acesteia urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, or eroarea de drept admisă în cadrul unei proceduri precedente, afectează echitatea procedurii și instanțele de recurs sunt obligate de a rectifica eroarea de procedură admisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar, art. 6 CoEDO este încălcat (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că apărarea invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la criticele recurentului, Colegiul constată că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondate, a apelurilor declarate de avocat în numele inculpatului, cu menținerea sentinței, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, eroare de drept ce nu poate fi corectată în prezenta procedură, or instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de

a judeca cauza în fond, substituind autoritatea care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

Astfel, potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și în conformitate cu cerințele art. 415 Cod de procedură penală, în cazul în care în aceeași cauză au fost declarate mai multe apeluri, fiecare dintre acestea trebuie să primească o rezolvare proprie.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că instanța de apel la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1. al prezentei decizii, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretându-le eronat.

În acest context, se menționează că potrivit materialelor dosarului instanța de apel a fost sesizată cu doua apeluri: la 14 ianuarie 2020, de către inculpat (f.d. 176-184, vol. IV) și, la 20 ianuarie 2020, de către avocatul Beruciașvili Andrei, în numele inculpatului (f.d. 185-187, vol. IV).

Din procesul-verbal al ședinței de judecată, a cărui conținut nu a fost obiectat în conformitate cu prevederile art. 335 alin. (6) Cod de procedură penală, rezultă că inculpatului nu i s-a acordat cuvânt în vederea expunerii asupra apelurilor declarate, avocatul a indicat că susține apelul depus de inculpat pe motive invocate în acesta, iar procurorul Sili Radu a solicitat respingerea apelurilor ca nefondate (f.d. 55, vol. VII).

Analizând partea introductivă și descriptivă a hotărârii recurate se constată că instanța de apel a judecat doar „*apelurile avocatului Beruciașvili Andrei declarate în numele inculpatului*” și potrivit părții dispozitive, doar asupra acestora a enunțat soluția „*Respinge ca nefondate apelurile avocatului în numele inculpatului...*” (f.d. 60-85, vol. VII).

Așadar, se statuează că instanța de apel nu a judecat apelul declarat de inculpat și a omis să-l soluționeze, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului apelului.

Invocarea motivelor similare în cele două apeluri declarate în cauza penală ce-l vizează pe Pruteanu Valeriu, nu acordă dreptul instanței de a aprecia că au fost depuse două apeluri de către un singur apelant, or așa cum s-a arătat mai sus apeluri au declarat inculpatul și avocatul acestuia, fiecare semnând cererea de apel făcută.

Mai mult ca atât, apelul inculpatului conține și afirmația de supunere la rele tratamente, care nu se conține în apelul avocatului și care nu a fost obiect de discuții în prima instanță, instanța de apel omițând a întreprinde măsuri adecvate de verificare a acestor circumstanțe prin intermediul procurorului și a se expune după exercitarea întru totul a obligației pozitive a statului, circumstanță ce ar putea genera o viitoare condamnare a statului de către CtEDO, or argumentarea instanței de apel că „...*în condițiile în care chiar dacă s-ar afirma caracterul veridic al acestor alegații, nu sânt de natura de a distorsiona starea reală a lucrurilor și de a descrie nevinovăția inculpatului sau reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza unei norme mai blânde din Codul penal...*” nu poate fi apreciată ca corespunzând exigențelor art. 3 și 6 CoEDO.

În continuare, Colegiul menționează că în lumina jurisprudenței CtEDO, deși instanțele nu sunt obligate să se expună asupra motivelor de respingere a fiecărui argument a unei părți (hotărârea *Ruiz Torija versus Spania*), acestea nu sunt scutite

de obligația de a examina în modul corespunzător principalele motive invocate și de a le da un răspuns (hotărârea *Moreira Ferreira versus Portugalia*).

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și se pronunță argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece ele constituie fondul apelului și în viziunea apelantului, motivele invocate ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia hotărârii.

La caz, atât prima instanță cât și instanța de apel au fost sesizate de partea apărării referitor la acționarea în stare de afect, indicându-se la starea sănătății inculpatului și la declarațiile acestuia susținute și de martorul Coguteac Anatol, și la dubla condamnare, prin prisma practicii judiciare naționale constante.

Lecturând textul ambelor hotărâri, cu referire la primul argument Colegiul conchide că instanțele nu s-au expus în nici un mod asupra acestor afirmații, or motivarea asupra pertinentei, concludentei, utilității și veridicității probei – raportul de expertiză judiciară nr. 201936S0080 din 01 august 2019 nu echivalează cu o motivare a lipsei/prezenței stării de afect în acțiunile inculpatului.

Cât privește cel de-al doilea argument Colegiul constată că art. 113 Cod penal stipulează că *prin calificare a infracțiunii se înțelege determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală și că, aceasta se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Din jurisprudența națională constantă se desprinde că vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută, în temeiul art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional (*huliganismul nu prea grav*). În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 145, 151 sau 152 și art. 287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte (*non bis in idem*), garantat de art. 7 Cod penal, art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului 7 la CoEDO, interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența fiind desemnată prin sintagma „aceeași faptă”.

În speță, instanțele de judecată fără a ține cont de cele enunțate supra, au făcut o motivare prin fraze de ordin general cum ar fi „...urmând raționamentele sus-expuse, audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată consideră că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Pruteanu Valeriu, în comiterea infracțiunii de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra a două persoane, cu aplicarea unui obiect pentru vătămarea integrității corporale și sănătății, precum și a infracțiunii vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, acțiuni care au provocat decesul victimei, care au fost just încadrate în baza art.287

alin. (3) și art.151 alin. (4) Cod Penal...” și doar descriind ambele componente ale infracțiunilor incriminate, fără a indica de ce este prezent concursul real și nu cel ideal.

Totodată instanța de apel în decizia sa, a menționat că în ședința de judecată a cercetat declarațiile martorilor Munteanu Ivan și Gatman Vladimir (f.d. 72-73, vol. VII), însă raportând conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată la textul hotărârii rezultă că la judecarea apelurilor aceste probe nu au fost cercetate prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii, încălcându-se dispozițiile imperative ale art. 414 alin. (2), (6) Cod de procedură penală potrivit cărora *instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și ea nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.*

De asemenea, instanța de apel a admis cererea apărării și a audiat expertul Bulgaru Ivan anexând declarațiile acestuia la f.d. 1, vol. VII, care nu își găsesc reflectare în conținutul părții descriptive a hotărârii și cărora nu le-a fost dată o apreciere în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Având la bază raționamentele expuse, Colegiul conchide că instanța de apel nu a judecat apelul inculpatului, nu a respectat procedura judecării apelurilor, prin discutarea și soluționarea tuturor chestiunilor invocate de apelanți, nu a respins argumentat toate alegațiile invocate în cererile de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vizavi de chestiunile care au importantă decisivă în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În consecință, aceasta a admis încălcarea art. 6 § 1 CoEDO, potrivit căruia „... *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa*” și decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei în instanța de apel pentru rejudecare în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, iar în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Beruciașvili Andrei, în numele inculpatului Pruteanu Valeriu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Pruteanu Valeriu XXXXX** și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 26 mai 2021.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor